

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Κάτω Χώρες

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί από έναν εκ των δύο συζύγων (μονομερής αίτηση) καθώς και από τους δύο συζύγους από κοινού (από κοινού αίτηση). Η διαδικασία είναι η ίδια (βλ. ερώτηση 11).

Και στις δύο περιπτώσεις κατά τη διαδικασία έκδοσης διαζυγίου οι σύζυγοι πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Η αίτηση διαζυγίου εξετάζεται στο πρωτοδικείο (*rechtbank*) του τόπου όπου κατοικεί ο αιτών ή ένας από τους αιτούντες. Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε μετά τη σύναψη του γάμου η παρέλευση ορισμένης χρονικής περιόδου από τη σύναψη του γάμου δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υποβολή αίτησης. Το διαζύγιο παράγει αποτελέσματα από την εγγραφή της δικαστικής απόφασης στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου (*burgerlijke stand, μεταγραφή*). Η εγγραφή αυτή μπορεί να γίνει μόνον αφού καταστεί αμετάκλητη η σχετική δικαστική απόφαση (έχει αποκτήσει «ισχύ δεδικασμένου»). Η εγγραφή στο ληξιαρχείο πρέπει να γίνει εντός 6 μηνών από τότε που καθίσταται αμετάκλητη η απόφαση, διαφορετικά δεν παράγει αποτελέσματα και η εγγραφή του διαζυγίου δεν μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί. Σε περίπτωση που ο γάμος τελέσθηκε στο εξωτερικό και το αλλοδαπό πιστοποιητικό γάμου δεν έχει εγγραφεί στα ληξιαρχικά βιβλία των Κάτω Χωρών, η ολλανδική απόφαση για το διαζύγιο εγγράφεται στο ειδικό βιβλίο (μητρώο γεννήσεων, γάμων και θανάτων) του ληξιαρχείου της Χάγης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης σχέσης. Οριστικός κλονισμός υφίσταται εφόσον η συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη για τους συζύγους και δεν υπάρχουν προοπτικές αποκατάστασης ομαλών συζυγικών σχέσεων. Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης, ο σύζυγος που ζητεί το διαζύγιο πρέπει να επικαλεσθεί οριστικό κλονισμό του γάμου και να προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, εάν ο άλλος σύζυγος το αμφισβητεί. Ο δικαστής αποφαίνεται αν συντρέχει πράγματι ο λόγος αυτός. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης διαζυγίου, η απόφαση διαζυγίου θα εκδοθεί επί της βάσης ότι ο οριστικός κλονισμός του γάμου αποτελεί πεποίθηση και των δύο συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Το διαζύγιο μπορεί να έχει συνέπειες για τη χρήση του επωνύμου του/της πρώην συζύγου. Μετά την έκδοση οριστικής απόφασης διαζυγίου, ο διαζευγμένος /η διαζευγμένη μπορεί να τελέσει άλλο γάμο ή να συνάψει σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Νομικό καθεστώς (κοινοκτημοσύνη)

Στις Κάτω Χώρες ισχύει ένα ιδιαίτερο νομικό καθεστώς όσον αφορά τα εισοδήματα και τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια του γάμου. Το καθεστώς που προβλέπει ο νόμος είναι η κοινοκτημοσύνη επί όλων των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων (*alghele gemeenschap van goederen*). Κατ' αρχήν, όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από ένα σύζυγο πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου αποτελούν μέρος της κοινής περιουσίας. Τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων συνενώνονται. Κατ' αρχήν, όλες οι οφειλές που υφίστανται πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου θεωρούνται επίσης κοινές, ανεξάρτητα από το ποιος σύζυγος ευθύνεται για τη γένεση της οφειλής. Οι δανειστές των συζύγων μπορούν να στραφούν κατά της κοινής περιουσίας για την εξόφληση της οφειλής. Η κοινοκτημοσύνη λήγει με το διαζύγιο, δηλαδή όταν η απόφαση διαζυγίου εγγράφεται στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου. Η συνένωση των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων δεν ισχύει πλέον, οπότε πρέπει να γίνει διανομή των κοινών περιουσιακών στοιχείων. Πρέπει να διαπιστωθεί ποια περιουσιακά στοιχεία από την κοινή περιουσία δικαιούται ο κάθε σύζυγος. Κατά γενικό κανόνα, κάθε σύζυγος δικαιούται το ήμισυ της κοινής περιουσίας. Οι σύζυγοι μπορούν να παρεκκλίνουν από την αρχή αυτή και να προβούν σε διαφορετικές ρυθμίσεις είτε με διακανονισμό (*echtscheidingsconvenant*) είτε κατά τον χρόνο διανομής της κοινής περιουσίας (*verdeling*).

Προγαμιαίο και μεταγαμιαίο συμβόλαιο

Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν διαφορετικό καθεστώς από εκείνο που προβλέπει ο νόμος με τη σύναψη προγαμιαίου ή (σπανίως) μεταγαμιαίου συμβολαίου. Τα συμβόλαια αυτά *ορίζουν και τους κανόνες για τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων σε περίπτωση διαζυγίου*.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Γονική μέριμνα

Μετά το διαζύγιο οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα, όπως και κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί από το δικαστήριο να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας σε έναν από τους δύο γονείς. Η σχετική αίτηση για γονική μέριμνα κατ' αποκλειστικότητα υποβάλλεται από τον ένα ή και αμφότερους τους γονείς. Ο γονέας που δεν ασκεί τη γονική μέριμνα έχει δικαιώματα επίσκεψης σε σχέση με το παιδί. Αμφότεροι οι γονείς ή ένας εξ αυτών μπορούν να ζητήσουν από το δικαστήριο τη ρύθμιση των δικαιωμάτων επίσκεψης.

Υποχρεώσεις διατροφής έναντι των τέκνων

Αν οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα μετά το διαζύγιο, καλούνται να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον επιμερισμό των οικονομικών βαρών της ανατροφής των τέκνων. Μπορούν επίσης να ζητήσουν από το δικαστήριο την καταχώριση της εν λόγω συμφωνίας. Αν αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία, το δικαστήριο μπορεί να ρυθμίσει το ύψος της διατροφής. Αν η γονική μέριμνα ανατεθεί κατ' αποκλειστικότητα σε έναν από τους δύο γονείς, ο εν λόγω γονέας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να καθορίσει το ύψος της οικονομικής συμμετοχής του άλλου γονέα στα έξοδα συντήρησης του παιδιού. Κατ' αρχήν, οι γονείς πρέπει να ρυθμίζουν μόνοι τους το θέμα της καταβολής διατροφής για τα τέκνα τους. Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επισκεφθείτε τον ιστότοπο της εθνικής υπηρεσίας είσπραξης οφειλών διατροφής (*Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen*) (<http://www.lbio.nl/>).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των συζύγων εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση του γάμου. Εφόσον ένας από τους πρώην συζύγους δεν έχει επαρκή έσοδα για τη συντήρησή του και δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει το απαραίτητο επίπεδο εισοδήματος, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να επιβάλει την καταβολή διατροφής από τον άλλο σύζυγο για τη συντήρησή του. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την καταβολή διατροφής με την απόφαση διαζυγίου ή με μεταγενέστερη δικαστική εντολή. Κατά τον υπολογισμό του ύψους της διατροφής, το δικαστήριο εξετάζει τις ανάγκες του δικαιούχου διατροφής και τα οικονομικά μέσα του υπόχρεου διατροφής. Επίσης, μπορούν να ληφθούν υπόψη άλλοι παράγοντες πέραν των οικονομικών, όπως η διάρκεια του γάμου ή της συμβίωσης των συζύγων. Αν το δικαστήριο δεν καθορίσει χρονική διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής, αυτή λήγει μετά την πάροδο 12 ετών. Σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρής οικονομικής δυσχέρειας, το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει αυτή τη διάρκεια, εφόσον το ζητήσει ο

δικαιούχος. Κατ' αρχήν, σε περίπτωση σύντομης διάρκειας του γάμου (κάτω των πέντε ετών) και εφόσον δεν υπάρχουν τέκνα, η διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής δεν υπερβαίνει τη διάρκεια του γάμου. Εάν οι σύζυγοι ή πρώην σύζυγοι καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την καταβολή διατροφής, μπορούν να μετατρέψουν την εν λόγω συμφωνία σε γραπτό διακανονισμό για το διαζύγιο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός (*scheiding van tafel en bed*, *χωρισμός από κλίνη και τραπέζης*) είναι ένα νομικό μέσο με το οποίο οι σύζυγοι παύουν τη συμβίωση χωρίς να λύσουν τον μεταξύ τους γάμο. Παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους συζύγους που επιθυμούν να χωρίσουν και να ρυθμίσουν τις έννομες συνέπειες αυτού του χωρισμού, αλλά επιθυμούν να παραμείνουν παντρεμένοι, πιθανόν για θρησκευτικούς ή οικονομικούς λόγους. Ο δικαστικός χωρισμός αφήνει περιθώριο συμπιλίωσης αλλά μπορεί, επίσης, να χρησιμεύσει ως μεταβατικό στάδιο για τη λύση του γάμου. Ο δικαστικός χωρισμός επέρχεται με την καταχώριση της σχετικής δικαστικής απόφασης στο μητρώο περιουσιακών στοιχείων των συζύγων. Όπως και στην περίπτωση του διαζυγίου, η καταχώριση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός εξαμήνου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο μοναδικός λόγος δικαστικού χωρισμού είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι συνέπειες του δικαστικού χωρισμού σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων, την επιμέλεια των τέκνων (δικαιώματα επίσκεψης), τις υποχρεώσεις διατροφής και τα δικαιώματα σύνταξης είναι ταυτόσημες με εκείνες του διαζυγίου. Ο γάμος συνεχίζει να υφίσταται. Ο νόμος ορίζει ότι οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού δεν έχουν δικαιώματα κληρονομιάς μεταξύ τους σε περίπτωση θανάτου. Εάν, μετά τον δικαστικό χωρισμό, οι σύζυγοι επιθυμούν την ολοκληρωτική διακοπή κάθε σχέσης, μπορούν να υποβάλουν αίτηση διαζυγίου. Οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού μπορούν να συμβιώσουν με νέο σύντροφο και να ξεκινήσουν νέα ζωή, ωστόσο, δεν μπορούν να τελέσουν άλλο γάμο ή να συνάψουν σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης διαζυγίου μετά τον δικαστικό χωρισμό, υφίστανται ορισμένοι περιορισμοί. Όταν η αίτηση υποβάλλεται μονομερώς, για την έκδοση του διαζυγίου πρέπει να παρέλθει περίοδος τριών ετών. Σε ορισμένες περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να μειώσει την περίοδο αυτή σε ένα έτος. Η τριετής περίοδος ξεκινά από την ημερομηνία καταχώρισης του δικαστικού χωρισμού στα σχετικά βιβλία. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης διαζυγίου μετά τον δικαστικό χωρισμό, δεν υπάρχει περίοδος αναμονής. Η λύση του γάμου επέρχεται με την καταχώριση της απόφασης διαζυγίου στα βιβλία του ληξιαρχείου (μητρώο γεννήσεων, γάμων και θανάτων).

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο με δικαστική απόφαση. Η διαδικασία ακύρωσης κινείται κατόπιν υποβολής της σχετικής αίτησης. Επομένως, ο γάμος δεν θεωρείται αυτοδικαίως ως μηδέποτε γενόμενος: συνεχίζει να ισχύει έως ότου ακυρωθεί. Ο νόμος ορίζει τους λόγους ακύρωσης και τα πρόσωπα που μπορούν να τη ζητήσουν.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο νόμος επιτρέπει την ακύρωση του γάμου για τους ακόλουθους λόγους: εάν ο γάμος τελέσθηκε υπό τις εξής συνθήκες:

παρά την ύπαρξη κωλυμάτων (για παράδειγμα, μη νόμιμη ηλικία γάμου, έλλειψη άδειας για σύναψη γάμου του ανήλικου, διαγαμία, βαθμό συγγένειας όπου απαγορεύεται ο γάμος, κλπ.)

υπό το κράτος απειλής ή πλάνης

ως «λευκός» γάμος

έναν εκ των συζύγων πάσχει από διανοητική διαταραχή

αναρμοδιότητα του υπαλλήλου του ληξιαρχείου ή

ελλείψει μαρτύρων.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση έχει αναδρομική ισχύ και ισχύει από την ημερομηνία σύναψης του γάμου. Αυτό σημαίνει ότι μετά την έκδοση της δικαστικής απόφασης ακύρωσης, ο γάμος θεωρείται ως μηδέποτε γενόμενος. Υπό ορισμένες συνθήκες, μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση από την αρχή αυτή, οπότε η ακύρωση έχει τις ίδιες συνέπειες με εκείνες του διαζυγίου. Για παράδειγμα, τα τέκνα που προέκυψαν από γάμο που ακυρώθηκε εξακολουθούν να θεωρούνται ως τέκνα γεννηθέντα εντός γάμου. Μια άλλη εξαιρέση αφορά τον καλόπιστο σύζυγο, δηλαδή τον σύζυγο που δεν αντιλήφθηκε το ελάττωμα του γάμου του. Βλ. επίσης τις προϋποθέσεις για την ακύρωση γάμου όπως αναφέρονται στην απάντηση της ερώτησης 8. Παραδείγματος χάριν, ο καλόπιστος σύζυγος μπορεί να ζητήσει καταβολή διατροφής από τον έτερο σύζυγο.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στις Κάτω Χώρες γίνεται συχνά προσφυγή σε διαμεσολάβηση. Με τη βοήθεια του μεσολαβητή και ενδεχομένως των δικηγόρων τους, οι σύζυγοι προσπαθούν να καταλήξουν σε συμφωνία για το διαζύγιο και τις συνέπειές του. Οι συμφωνίες αυτές συνάπτονται με τη μορφή γραπτού διακανονισμού (*echtscheidingsconvenant*). Ο διακανονισμός καλύπτει ζητήματα όπως η διανομή των περιουσιακών στοιχείων, η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των πρώην συζύγων και ο προγραμματισμός επιμέλειας των παιδιών. Το δικαστήριο μπορεί να συμπεριλάβει στην απόφαση διαζυγίου που εκδίδει τον διακανονισμό που συνάπτεται κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Υπάρχει ένωση δικηγόρων οικογενειακού δικαίου και μεσολαβητών διαζυγίου (*Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars*), της οποίας τα μέλη ειδικεύονται σε ζητήματα όπως το διαζύγιο και οι υποχρεώσεις διατροφής. Επίσης, ειδικεύονται στη διαμεσολάβηση σε υποθέσεις διαζυγίου και συναφή ζητήματα. Για περισσότερες πληροφορίες: <http://www.vas-scheidingsbemiddeling.nl/>.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Αίτηση

Η διαδικασία διαζυγίου κινείται πάντοτε κατόπιν αίτησης προς το δικαστήριο (*verzoekschrift*). Η αίτηση πρέπει να αναφέρει το όνομα και το επώνυμο των συζύγων και τη διεύθυνση της κατοικίας ή διαμονής τους. Εάν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, πρέπει να αναφέρονται τα αντίστοιχα στοιχεία και των εν λόγω τέκνων. Ο αιτών/ η αιτούσα μπορεί επίσης να ζητήσει παρεπόμενη προστασία (*nevenvoorzieningen*). Η αίτηση αυτή συνδέεται με το διαζύγιο. Το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει παρεπόμενη προστασία για τα εξής ζητήματα, μεταξύ άλλων:

γονική μέριμνα και δικαιώματα επίσκεψης σε σχέση με τα ανήλικα τέκνα

διατροφή τέκνου ή συζύγου

διανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων ή επιβολή του καθεστώτος που συμφωνήθηκε στο προγαμιαίο ή το μεταγαμιαίο συμβόλαιο

χρήση της συζυγικής οικίας και

εξισορρόπηση των συνταξιοδοτικών αξιώσεων.

Ο δικηγόρος του αιτούντος (*advocaat*) υποβάλλει την αίτηση διαζυγίου στο πρωτοδικείο (*rechtbank*). Εάν ο αιτών ζει στις Κάτω Χώρες, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί στο δικαστήριο της περιοχής όπου κατοικεί. Εάν στις Κάτω Χώρες δεν κατοικεί ο αιτών αλλά ο άλλος σύζυγος, η αίτηση απευθύνεται στο δικαστήριο της περιοχής όπου ζει ο τελευταίος. Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι ζουν εκτός των Κάτω Χωρών, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο Πρωτοδικείο της Χάγης.

Ποια έγγραφα πρέπει να υποβληθούν;

γνήσια αντίγραφα (που έχουν εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες) από τα μητρώα του δημοτολογίου των δύο συζύγων, με αναφορά της ιθαγένειας, της προσωπικής τους κατάστασης και, αν οι σύζυγοι δεν έχουν την ολλανδική ιθαγένεια, της ημερομηνίας άφιξής τους στις Κάτω Χώρες εάν μόνο ένας από τους συζύγους έχει ολλανδική ιθαγένεια, πρέπει να αναφέρεται η ημερομηνία εγκατάστασης στις Κάτω Χώρες του άλλου συζύγου

γνήσια αντίγραφα των πιστοποιητικών γέννησης των ανήλικων τέκνων (που εκδόθηκαν τους τρεις τελευταίους μήνες)

γνήσιο αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξης γάμου (από το δημαρχείο της πόλης όπου τελέσθηκε ο γάμος και που έχει εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες) όσον αφορά τους γάμους που έχουν συναφθεί στο εξωτερικό, αρκεί η υποβολή της πρωτότυπης ληξιαρχικής πράξης γάμου ή παλαιότερου αντιγράφου και σε περίπτωση ανήλικων τέκνων, ένα σχέδιο προγράμματος γονικής μέριμνας το σχέδιο προγράμματος γονικής μέριμνας περιλαμβάνει τον διακανονισμό που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των γονέων σε σχέση με τα τέκνα τους, με προβλέψεις για την καθημερινή φροντίδα των τέκνων, την εκπαίδευσή τους, τη συμμετοχή τους σε αθλήματα, την ιατρική φροντίδα τους, ρυθμίσεις για ειδικές ημέρες όπως διακοπές και αργίες, οικονομικά ζητήματα και πρακτικά ζητήματα (μεταφορά των τέκνων από/προς διάφορες δραστηριότητες).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Σε περίπτωση που ο αιτών δεν είναι σε θέση να καταβάλει το σύνολο ή μέρος της αμοιβής δικηγόρου ή διαμεσολαβητή, μπορεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις να του παρασχεθεί νομική συνδρομή. Το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής (*Raad voor de rechtsbijstand*) παρέχει νομική συνδρομή μόνο μέσω των διαμεσολαβητών που αποτελούν μέλη του. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις για την παροχή νομικής συνδρομής ανατρέξτε στο <http://www.rvr.org/>.

Νομική συνδρομή δικαιούται να ζητήσει σε διασυνοριακές διαφορές και ο αιτών που ζει εκτός Κάτω Χωρών αλλά σε χώρα μέλος της ΕΕ. Το ζήτημα αυτό ρυθμίζει η ευρωπαϊκή οδηγία σχετικά με το ευεργέτημα πεινίας στις διασυνοριακές διαφορές (ΕΕ L 26 της 31.1.2003). Αίτημα για νομική συνδρομή μπορεί να υποβληθεί στο Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής στη Χάγη μέσω του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στην οδηγία και είναι το ίδιο για όλα τα κράτη μέλη. Εάν είναι απαραίτητο, το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής μπορεί να βοηθήσει τον αιτούντα στην επιλογή δικηγόρου. Για περισσότερες πληροφορίες:

<http://www.rvr.org/>.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν υφίσταται ειδική σύμβαση, ο αιτών που ζει εκτός ΕΕ ενδέχεται να μπορεί να ζητήσει νομική συνδρομή στις Κάτω Χώρες. Ως προς αυτό συναφείς είναι οι εξής συμβάσεις: η Σύμβαση της Χάγης του 1954 για την Πολιτική Δικονομία, η Ευρωπαϊκή Συμφωνία του 1977 για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής συνδρομής και η Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διευκόλυνση της διεθνούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Οι συμβάσεις αυτές περιέχουν διατάξεις που ορίζουν, σε γενικές γραμμές, ότι οι υπήκοοι των κρατών που τις έχουν προσυπογράψει μπορούν να ζητήσουν δωρεάν νομική συνδρομή σε όλα τα λοιπά προσυπογράφοντα κράτη υπό τις ίδιες συνθήκες με εκείνες που ισχύουν για τους υπηκόους των εν λόγω κρατών. Σε τέτοιες περιπτώσεις στις Κάτω Χώρες πρέπει να ζητηθεί πιστοποιητικό απορίας (*verklaring van onvermogen*) από την αρμόδια αρχή στον τόπο συνήθους διαμονής του αιτούντος. Η αίτηση για παροχή νομικής συνδρομής και το πιστοποιητικό απορίας θα αποσταλούν από την εν λόγω αρχή στην αρμόδια αρχή της χώρας όπου πρόκειται να παρασχεθεί η νομική συνδρομή. Στη συνέχεια, η εν λόγω αρχή θα αξιολογήσει εάν ο αιτών δικαιούται την παροχή νομικής συνδρομής.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, έφεση μπορεί να ασκηθεί στη γραμματεία του εφετείου (*gerechtshof*) εντός τριμήνου από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης διαζυγίου. Κατά της απόφασης του εφετείου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση στο Ανώτατο Δικαστήριο (*Hoge Raad der Nederlanden*). Και σε αυτή τη διαδικασία οι αιτούντες πρέπει να έχουν νομική εκπροσώπηση.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Από την 1η Μαρτίου 2005 τέθηκε σε ισχύ στα κράτη μέλη της ΕΕ ο αποκαλούμενος «κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα» η πλήρης ονομασία του είναι: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα εφαρμόζεται σε υποθέσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου. Με βάση τον κανονισμό αυτό, τα διαζύγια που έχουν εκδοθεί στα άλλα κράτη μέλη (εκτός της Δανίας) αναγνωρίζονται στις Κάτω Χώρες χωρίς καμία διαδικασία (άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού). Παρομοίως, δεν απαιτείται καμία διαδικασία για την ενημέρωση των ληξιαρχικών βιβλίων, παραδείγματος χάριν όταν πρέπει να προστεθεί στο πιστοποιητικό γάμου σχετική σημείωση που αφορά το διαζύγιο. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει αγωγή ενώπιον δικαστηρίου για την αναγνώριση απόφασης διαζυγίου που έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα απαριθμεί διάφορους λόγους για τη μη αναγνώριση μιας απόφασης διαζυγίου. Παραδείγματος χάριν, η αναγνώριση της απόφασης διαζυγίου δεν μπορεί να αντίκειται στη δημόσια τάξη. Επίσης, εξετάζεται εάν ο εναγόμενος (ο διάδικος που δεν κατέθεσε την αίτηση διαζυγίου) ενημερώθηκε δεόντως για τη διαδικασία. Ωστόσο, αποκλείεται η αναθεώρηση της απόφασης επί της ουσίας. Βάσει του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου εκδόθηκε η απόφαση χορηγεί, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου, πιστοποιητικό σχετικά με την απόφαση αυτή (με τυποποιημένο έντυπο). Το πιστοποιητικό αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων τη χώρα όπου εκδόθηκε η απόφαση, τα στοιχεία των διαδίκων, αν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το είδος της απόφασης, δηλαδή αν πρόκειται για απόφαση που αφορά διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό, την ημερομηνία έκδοσής της και την αρχή που την εξέδωσε.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Όταν ο ενδιαφερόμενος επιθυμεί να μην αναγνωριστεί στις Κάτω Χώρες μια απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο, μπορεί να υποβάλει αίτηση μη αναγνώρισης στο τμήμα ασφαλιστικών μέτρων (*voorzieningenrechter*) του πρωτοδικείου της περιοχής όπου έχει τη συνήθη διαμονή του.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Την 1η Ιανουαρίου 2012 τέθηκε σε ισχύ το Βιβλίο 10 του ολλανδικού Αστικού Κώδικα (*Burgerlijk Wetboek*). Το Βιβλίο 10 του Αστικού Κώδικα περιέχει τους κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων, οι οποίοι προσδιορίζουν ποιο είναι το ισχύον δίκαιο.

Βασικός κανόνας είναι ότι τα δικαστήρια θα εφαρμόζουν πάντοτε το δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου στις Κάτω Χώρες, ανεξάρτητα από την εθνικότητα και τον τόπο συνήθους διαμονής των συζύγων. Εάν, παραδείγματος χάριν, μια αίτηση διαζυγίου υποβληθεί στις Κάτω Χώρες από ένα έγγαμο ζευγάρι Βέλγων υπηκόων που κατοικούν στις Κάτω Χώρες, ισχύει αυτοδικαίως το δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου των Κάτω Χωρών. Η μόνη περίπτωση που αυτό δεν συμβαίνει είναι όταν οι σύζυγοι επιλέγουν το δίκαιο που θα εφαρμοστεί στη διαδικασία διαζυγίου. Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν να εφαρμοστεί κατά τη διαδικασία διαζυγίου το κοινό εθνικό τους δίκαιο και όχι το ολλανδικό δίκαιο. Επομένως, το ζεύγος των Βέλγων υπηκόων μπορεί να επιλέξει ως ισχύον δίκαιο το βελγικό δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/10/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις

μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.